

บันทึกสำนักงานคณะกรรมการกฤษฎีกา
เรื่อง องค์ประกอบของคณะกรรมการข้าราชการกรุงเทพมหานครและบุคลากร
กรุงเทพมหานคร

กรุงเทพมหานครได้มีหนังสือ ด่วนมาก ที่ กท ๐๓๐๖/๓๕๔๖ ลงวันที่ ๒๕ กรกฎาคม ๒๕๕๔ ถึงสำนักงานคณะกรรมการกฤษฎีกา สรุปความได้ว่า ด้วยมีการประกาศใช้พระราชบัญญัติระเบียบข้าราชการกรุงเทพมหานครและบุคลากรกรุงเทพมหานคร พ.ศ. ๒๕๕๔ ซึ่งมีผลใช้บังคับเมื่อวันที่ ๒๘ พฤษภาคม ๒๕๕๔ โดยในมาตรา ๗ แห่งพระราชบัญญัตินี้กำหนดว่า ให้นายกรัฐมนตรีจัดตั้งคณะกรรมการข้าราชการกรุงเทพมหานครและบุคลากรกรุงเทพมหานคร (ก.ก.) ประกอบด้วย กรรมการโดยตำแหน่ง กรรมการซึ่งเป็นผู้แทนกรุงเทพมหานคร กรรมการซึ่งเป็นผู้แทนข้าราชการกรุงเทพมหานคร และกรรมการผู้ทรงคุณวุฒิ ประเภทละ ๕ คน โดยในส่วนของกรรมการซึ่งเป็นผู้แทนข้าราชการกรุงเทพมหานครประกอบด้วย ผู้แทนข้าราชการกรุงเทพมหานครสามัญและผู้แทนข้าราชการครูและบุคลากรทางการศึกษากรุงเทพมหานคร ประเภทละ ๒ คน และผู้แทนข้าราชการกรุงเทพมหานครในสถาบันอุดมศึกษา จำนวน ๑ คน

เนื่องจากปัจจุบันกรุงเทพมหานครยังไม่มีการจัดตั้งสถาบันอุดมศึกษาที่จัดการเรียนการสอนในระดับปริญญาตามประกาศกรุงเทพมหานคร จึงไม่สามารถคัดเลือกผู้แทนข้าราชการกรุงเทพมหานครในสถาบันอุดมศึกษาในองค์ประกอบของ ก.ก. ตามมาตรา ๗ (๔) (ค) แห่งพระราชบัญญัติระเบียบข้าราชการกรุงเทพมหานครฯ ได้ กรุงเทพมหานครจึงขอหารือคณะกรรมการกฤษฎีกาในประเด็นดังนี้

๑. การที่ปัจจุบันกรุงเทพมหานครไม่มีสถาบันอุดมศึกษาและข้าราชการกรุงเทพมหานครในสถาบันอุดมศึกษา เป็นเหตุให้ไม่สามารถมีผู้แทนข้าราชการกรุงเทพมหานครในสถาบันอุดมศึกษาเป็นองค์ประกอบของ ก.ก. ตามมาตรา ๗ (๔) (ค) แห่งพระราชบัญญัติระเบียบข้าราชการกรุงเทพมหานครฯ ได้ แต่เมื่อพิจารณาบทบัญญัติมาตรา ๙๓ วรรคหก ของรัฐธรรมนูญแห่งราชอาณาจักรไทย พุทธศักราช ๒๕๕๐ ซึ่งแก้ไขเพิ่มเติมโดยรัฐธรรมนูญแห่งราชอาณาจักรไทยแก้ไขเพิ่มเติม (ฉบับที่ ๑) พุทธศักราช ๒๕๕๔ ที่บัญญัติว่า “ในกรณีที่มีเหตุการณ์ใดๆ ทำให้การเลือกตั้งทั่วไปครั้งใดมีจำนวนสมาชิกสภาผู้แทนราษฎรไม่ถึงห้าร้อยคน แต่มีจำนวนไม่น้อยกว่าร้อยละเก้าสิบห้าของจำนวนสมาชิกสภาผู้แทนราษฎรทั้งหมด ให้ถือว่าสมาชิกจำนวนนั้นประกอบเป็น

ส่งพร้อมหนังสือ ด่วนมาก ที่ นร ๐๔๐๑/๑๐๓๑ ลงวันที่ ๒๒ สิงหาคม ๒๕๕๔ ซึ่งสำนักงานคณะกรรมการกฤษฎีกามีถึงสำนักเลขาธิการคณะรัฐมนตรี
สภาผู้แทนราษฎร...” ซึ่งเป็นบทบัญญัติที่ประสงค์ให้มีสภาผู้แทนราษฎรแม้จะมีจำนวนสมาชิกสภาผู้แทนราษฎรไม่ถึงห้าร้อยคนตามที่บัญญัติไว้ เพื่อให้องค์กรนิติบัญญัติสามารถปฏิบัติหน้าที่ได้แล้ว เห็นว่าย่อมสามารถเทียบเคียงกับการมีองค์กรกลางบริหารงานบุคคลของกรุงเทพมหานครได้ โดยกรรมการตามมาตรา ๗ (๔) (ก) และ (ข) สามารถประชุมร่วมกันกับกรรมการตามมาตรา ๗ (๑) (๒) และ (๓) เพื่อคัดเลือกกรรมการผู้ทรงคุณวุฒิตามมาตรา ๗ (๕) และมี ก.ก. ซึ่งสามารถปฏิบัติหน้าที่ตามที่กฎหมายกำหนดต่อไปได้ เนื่องจากเมื่อมีการเลือกกรรมการ

ผู้ทรงคุณวุฒิตามมาตรา ๗ (๕) แล้ว ก.ก. จะมีองค์ประกอบครบสี่ฝ่ายตามที่บัญญัติไว้ในมาตรา ๒๘๘ วรรคสาม ของรัฐธรรมนูญแห่งราชอาณาจักรไทย ความเห็นดังกล่าวถูกต้องหรือไม่

อนึ่ง หากไม่สามารถเทียบเคียงบทบัญญัติมาตรา ๙๓ วรรคหก ของรัฐธรรมนูญแห่งราชอาณาจักรไทยได้ กรุงเทพมหานครขอหาหรือว่า ก.ก. สามารถใช้อำนาจตามมาตรา ๘๕ แห่งพระราชบัญญัติระเบียบข้าราชการกรุงเทพมหานครฯ โดยถือว่าเป็นกรณีไม่อาจดำเนินการได้ตามพระราชบัญญัติดังกล่าว และกำหนดให้กรรมการตามมาตรา ๗ (๔) (ก) และ (ข) ประชุมร่วมกันกับกรรมการตามมาตรา ๗ (๑) (๒) และ (๓) เพื่อคัดเลือกกรรมการผู้ทรงคุณวุฒิตามมาตรา ๗ (๕) ก.ก. สามารถกระทำได้หรือไม่

๒. หากคณะกรรมการกฤษฎีกาเห็นว่า ต้องมีผู้แทนข้าราชการกรุงเทพมหานคร ในสถาบันอุดมศึกษาตามมาตรา ๗ (๔) (ค) เพื่อให้มีองค์ประกอบ ก.ก. ครบถ้วน กรุงเทพมหานครขอหาหรือว่า กรุงเทพมหานครสามารถจัดทำประกาศกรุงเทพมหานครให้มหาวิทยาลัยกรุงเทพมหานคร ตามพระราชบัญญัติมหาวิทยาลัยกรุงเทพมหานคร พ.ศ. ๒๕๕๓ เป็นสถาบันอุดมศึกษาของกรุงเทพมหานคร โดยอาศัยอำนาจตามมาตรา ๔ แห่งพระราชบัญญัติระเบียบข้าราชการกรุงเทพมหานครฯ ได้หรือไม่

คณะกรรมการกฤษฎีกา (คณะที่ ๑) ได้พิจารณาข้อหาหรือของกรุงเทพมหานคร โดยมีผู้แทนกรุงเทพมหานคร (สำนักงาน ก.ก.) เป็นผู้ชี้แจงข้อเท็จจริงแล้ว เห็นว่า บทบัญญัติตามกฎหมายโดยอ้อมบัญญัติขึ้นเพื่อใช้บังคับกับกฎหมายนั้นโดยมีอำนาจไปใช้บังคับกับกฎหมายอื่นได้ เว้นแต่กฎหมายนั้นจะบัญญัติให้นำไปใช้กับกฎหมายอื่นไว้อย่างชัดเจน เมื่อการกำหนดให้สมาชิกสภาผู้แทนราษฎรซึ่งมีจำนวนไม่น้อยกว่าร้อยละเก้าสิบห้าประกอบเป็นสภาผู้แทนราษฎรตามมาตรา ๙๓ วรรคหก^๑ ของรัฐธรรมนูญแห่งราชอาณาจักรไทย เป็นการบัญญัติขึ้นเพื่อใช้เฉพาะกับการปฏิบัติหน้าที่ของสภาผู้แทนราษฎร กรุงเทพมหานครจึงไม่อาจนำบทบัญญัติดังกล่าวมาใช้บังคับโดยเทียบเคียงกับองค์ประกอบของ ก.ก. ตามมาตรา ๗^๒ แห่งพระราชบัญญัติระเบียบข้าราชการกรุงเทพมหานครและบุคลากรกรุงเทพมหานคร พ.ศ. ๒๕๕๔ ได้

^๑มาตรา ๙๓ สภาผู้แทนราษฎรประกอบด้วยสมาชิกจำนวนห้าร้อยคน โดยเป็นสมาชิกซึ่งมาจากการเลือกตั้งแบบแบ่งเขตเลือกตั้งจำนวนสามร้อยเจ็ดสิบห้าคน และสมาชิกซึ่งมาจากการเลือกตั้งแบบบัญชีรายชื่อจำนวนหนึ่งร้อยยี่สิบห้าคน

ฯลฯ

ฯลฯ

ในกรณีที่มีเหตุการณ์ใด ๆ ทำให้การเลือกตั้งทั่วไปครั้งใดมีจำนวนสมาชิกสภาผู้แทนราษฎรไม่ถึงห้าร้อยคน แต่มีจำนวนไม่น้อยกว่าร้อยละเก้าสิบห้าของจำนวนสมาชิกสภาผู้แทนราษฎรทั้งหมด ให้ถือว่าสมาชิกจำนวนนั้นประกอบเป็นสภาผู้แทนราษฎร แต่ต้องดำเนินการให้มีสมาชิกสภาผู้แทนราษฎรให้ครบตามจำนวนที่บัญญัติไว้ในรัฐธรรมนูญนี้ภายในหนึ่งร้อยแปดสิบวันและให้อยู่ในตำแหน่งได้เพียงเท่าอายุของสภาผู้แทนราษฎรที่เหลืออยู่

^๒มาตรา ๗ ให้มีคณะกรรมการคณะหนึ่งเรียกว่า “คณะกรรมการข้าราชการกรุงเทพมหานครและบุคลากรกรุงเทพมหานคร” เรียกโดยย่อว่า “ก.ก.” ประกอบด้วย

(๑) ผู้ว่าราชการกรุงเทพมหานคร เป็นประธานกรรมการ

(๒) กรรมการโดยตำแหน่ง จำนวนห้าคน ได้แก่ ปลัดกระทรวงมหาดไทย เลขาธิการ ก.พ. เลขาธิการ ก.พ.ร. เลขาธิการ ก.ค.ศ. และเลขาธิการคณะกรรมการการอุดมศึกษา

(๓) กรรมการซึ่งเป็นผู้แทนกรุงเทพมหานคร จำนวนสี่คน ได้แก่ รองผู้ว่าราชการกรุงเทพมหานครซึ่งผู้ว่าราชการกรุงเทพมหานครมอบหมาย ปลัดกรุงเทพมหานคร ผู้แทนบุคลากรกรุงเทพมหานคร ซึ่งคัดเลือกกันเองจำนวนหนึ่งคน และหัวหน้าสำนักงานคณะกรรมการข้าราชการกรุงเทพมหานคร

(๔) กรรมการซึ่งเป็นผู้แทนข้าราชการกรุงเทพมหานครโดยข้าราชการกรุงเทพมหานครแต่ละประเภทคัดเลือกกันเอง จำนวนห้าคน ได้แก่

(ก) ผู้แทนข้าราชการกรุงเทพมหานครสามัญ จำนวนสองคน

สำหรับกรณีที่ว่า ปัจจุบันกรุงเทพมหานครไม่มีสถาบันอุดมศึกษาของกรุงเทพมหานครจึงเป็นเหตุให้ไม่มีกรรมการผู้แทนข้าราชการกรุงเทพมหานครในสถาบันอุดมศึกษาจะถือได้หรือไม่ว่าเป็นกรณีที่ไม่อาจดำเนินการได้ตามพระราชบัญญัติระเบียบข้าราชการกรุงเทพมหานครฯ ซึ่งตามมาตรา ๘๕^๓ กำหนดให้การจะดำเนินการในกรณีนี้ต่อไปอย่างไรให้เป็นไปตามที่ ก.ก. กำหนด นั้น เห็นว่า ข้อเสนอพื้นฐานของกรุงเทพมหานครที่ว่าปัจจุบันกรุงเทพมหานครยังไม่มีสถาบันอุดมศึกษาของกรุงเทพมหานครนั้น น่าจะคลาดเคลื่อนไปจากบทบัญญัติของกฎหมาย เนื่องจากความในมาตรา ๔ แห่งพระราชบัญญัติระเบียบข้าราชการ

กรุงเทพมหานครฯ ที่บัญญัติให้ “สถาบันอุดมศึกษา”^๔ หมายความว่า สถาบันการศึกษาที่จัดการศึกษาระดับปริญญาของกรุงเทพมหานครตามประกาศกรุงเทพมหานครนั้น คำว่า “ของกรุงเทพมหานคร” มิได้จำกัดความหมายของสถาบันอุดมศึกษาดังกล่าวว่าต้องมีฐานะเป็นส่วนราชการของกรุงเทพมหานครเท่านั้น แต่หมายความรวมถึงสถาบันอุดมศึกษาที่จัดตั้งขึ้นในรูปแบบอื่นแต่เป็นของกรุงเทพมหานครด้วย ซึ่งกรณีของมหาวิทยาลัยกรุงเทพมหานครหากพิจารณาจากสถานะและวัตถุประสงค์ของการจัดตั้งที่กำหนดให้มหาวิทยาลัยกรุงเทพมหานครเป็นสถาบันอุดมศึกษาที่กรุงเทพมหานครจัดตั้งขึ้น^๕ มีฐานะเป็นหน่วยงานของรัฐอยู่ในกำกับของกรุงเทพมหานคร^๖ หรือเมื่อพิจารณาจากรายได้ของมหาวิทยาลัยกรุงเทพมหานครที่กำหนดให้มีรายได้

(ข) ผู้แทนข้าราชการครูและบุคลากรทางการศึกษากรุงเทพมหานคร จำนวนสองคน

(ค) ผู้แทนข้าราชการกรุงเทพมหานครในสถาบันอุดมศึกษา จำนวนหนึ่งคน

(๕) กรรมการผู้ทรงคุณวุฒิ ซึ่งกรรมการตาม (๑) (๒) (๓) และ (๔) ประชุมร่วมกันคัดเลือกจากบุคคลซึ่งมีความรู้ ความเชี่ยวชาญ และมีผลงานเป็นที่ประจักษ์ในด้านการบริหารงานส่วนท้องถิ่น ด้านการบริหารทรัพยากรบุคคล ด้านระบบราชการ ด้านการบริหารและการจัดการด้านกฎหมาย ด้านการศึกษา หรือด้านอื่นที่เป็นประโยชน์แก่การบริหารทรัพยากรบุคคลของกรุงเทพมหานคร จำนวนห้าคน

ให้รองผู้ว่าราชการกรุงเทพมหานครเป็นรองประธานกรรมการ และหัวหน้าสำนักงานคณะกรรมการข้าราชการกรุงเทพมหานครเป็นเลขานุการ ก.ก.

ให้ผู้ว่าราชการกรุงเทพมหานครดำเนินการให้ข้าราชการกรุงเทพมหานครและบุคลากรกรุงเทพมหานครคัดเลือกกันเองเป็นผู้แทนข้าราชการกรุงเทพมหานครหรือผู้แทนกรุงเทพมหานครในส่วนของผู้แทนบุคลากรกรุงเทพมหานคร แล้วแต่กรณี

หลักเกณฑ์ วิธีการ และเงื่อนไขการคัดเลือกกรรมการตาม (๓) ในส่วนของผู้แทนบุคลากรกรุงเทพมหานคร รวมทั้งกรรมการตาม (๔) และ (๕) ให้เป็นไปตามที่กำหนดในกฎ ก.ก.

“มาตรา ๘๕ การใดที่อยู่ระหว่างดำเนินการหรือเคยดำเนินการได้ตามพระราชบัญญัติระเบียบข้าราชการกรุงเทพมหานคร พ.ศ. ๒๕๒๘ และมีได้บัญญัติไว้ในพระราชบัญญัตินี้ หรือมีกรณีที่ไม่อาจดำเนินการตามพระราชบัญญัตินี้ การดำเนินการต่อไปในเรื่องนั้นจะสมควรดำเนินการประการใดให้เป็นไปตามที่ ก.ก. กำหนด

“มาตรา ๔ ในพระราชบัญญัตินี้

ฯลฯ

ฯลฯ

“สถาบันอุดมศึกษา” หมายความว่า สถาบันการศึกษาที่จัดการศึกษาระดับปริญญาของกรุงเทพมหานครตามประกาศกรุงเทพมหานคร

“มาตรา ๖ มหาวิทยาลัยเป็นสถานศึกษาระดับอุดมศึกษาที่กรุงเทพมหานครจัดตั้งขึ้น โดยมีวัตถุประสงค์ให้การศึกษา ส่งเสริมวิชาการ การวิจัย สร้างและพัฒนาวิชาการและวิชาชีพชั้นสูง รวมตลอดทั้งเผยแพร่ความรู้และส่งเสริมการแพทย์ การสาธารณสุข การบริหารจัดการเขตเมือง การปกครองส่วนท้องถิ่น การพัฒนามหานคร การทะนุบำรุงศาสนา ศิลปะ วัฒนธรรม จารีตประเพณี ภูมิปัญญาท้องถิ่น สิ่งแวดล้อม และกีฬา โดยคำนึงถึงประสิทธิภาพและความพร้อมในด้านต่าง ๆ ที่เป็นเอกลักษณ์ของกรุงเทพมหานคร เพื่อตอบสนองความต้องการของประชาชนและเพื่อประโยชน์ของประเทศชาติ

“มาตรา ๔ ให้จัดตั้งมหาวิทยาลัยกรุงเทพมหานครเป็นสถาบันอุดมศึกษาที่เป็นหน่วยงานของรัฐอยู่ในกำกับของกรุงเทพมหานคร มีฐานะเป็นนิติบุคคลที่ไม่เป็นส่วนราชการตามกฎหมายว่าด้วยระเบียบบริหาร

จากเงินอุดหนุนทั่วไปที่กรุงเทพมหานครจัดสรรให้โดยตรงไม่น้อยกว่าร้อยละ ๗๐ ของงบประมาณรายจ่ายประจำปี เงินอุดหนุนเพิ่มเติมที่กรุงเทพมหานครจัดสรรให้ตามความจำเป็น รวมทั้งเงินอุดหนุนทั่วไปที่รัฐบาลจัดสรรให้ตามความจำเป็นและเหมาะสมผ่านกรุงเทพมหานคร^๗ หรือพิจารณาจากอำนาจหน้าที่ในการควบคุมดูแลกิจการทั่วไปของมหาวิทยาลัยที่แม่จะกำหนดให้เป็นของสภามหาวิทยาลัย แต่ในองค์ประกอบของสภามหาวิทยาลัยก็ได้กำหนดให้รองผู้ว่าราชการกรุงเทพมหานครที่ผู้ว่าราชการกรุงเทพมหานครมอบหมายและปลัดกรุงเทพมหานครเป็นกรรมการโดยตำแหน่งด้วย^๘ นอกจากนี้ เมื่อพิจารณาการจัดตั้งมหาวิทยาลัยที่กำหนดให้มีการตัดโอนบรรดากิจการ ทรัพย์สิน สิทธิ หนี้ งบประมาณ รายได้ และข้าราชการและลูกจ้างของวิทยาลัยแพทยศาสตร์ กรุงเทพมหานครและวชิรพยาบาล และวิทยาลัยพยาบาลเกื้อการุณย์ซึ่งเป็นส่วนราชการในสังกัดสำนักการแพทย์ กรุงเทพมหานคร มาเป็นของมหาวิทยาลัยกรุงเทพมหานครโดยยังให้บุคคลเหล่านั้นคงสภาพความเป็นข้าราชการและลูกจ้างของกรุงเทพมหานครอยู่ต่อไปแล้ว^๙ ย่อมทำให้เห็นได้ว่ามหาวิทยาลัยกรุงเทพมหานครเป็นสถาบันอุดมศึกษาของกรุงเทพมหานคร

ราชการแผ่นดิน กฎหมายว่าด้วยระเบียบบริหารราชการกรุงเทพมหานคร กฎหมายว่าด้วยการปรับปรุงกระทรวง ทบวง กรม และกฎหมายว่าด้วยวิธีการงบประมาณ และไม่เป็นรัฐวิสาหกิจตามกฎหมายว่าด้วยวิธีการงบประมาณ

มาตรา ๑๕ รายได้ของมหาวิทยาลัย มีดังต่อไปนี้

(๑) เงินอุดหนุนที่กรุงเทพมหานครจัดสรรให้เป็นรายปี

ฯลฯ

ฯลฯ

(๒) เงินอุดหนุนทั่วไปที่รัฐบาลจัดสรรให้ตามความจำเป็นและเหมาะสมผ่านกรุงเทพมหานคร

เงินอุดหนุนตาม (๑) นั้น ให้กรุงเทพมหานครจัดสรรในลักษณะเงินอุดหนุนทั่วไป แก่มหาวิทยาลัยโดยตรง ซึ่งจะต้องไม่น้อยกว่าร้อยละเจ็ดสิบของงบประมาณรายจ่ายประจำปีของมหาวิทยาลัย สำหรับเป็นค่าใช้จ่ายในการดำเนินการตามวัตถุประสงค์ของมหาวิทยาลัยและการพัฒนามหาวิทยาลัยเพื่อประกันคุณภาพการศึกษา

ฯลฯ

ฯลฯ

ในกรณีที่รายได้ตามวรรคหนึ่งมีจำนวนไม่เพียงพอสำหรับค่าใช้จ่ายในการดำเนินการของมหาวิทยาลัยและค่าภาระต่าง ๆ ที่เหมาะสม และมหาวิทยาลัยไม่สามารถหาเงินจากแหล่งอื่นได้ กรุงเทพมหานครพึงจัดสรรเงินอุดหนุนเพิ่มเติมให้แก่มหาวิทยาลัยตามความจำเป็น

มาตรา ๑๙ ให้มีสภามหาวิทยาลัย ประกอบด้วย

ฯลฯ

ฯลฯ

(๓) กรรมการสภามหาวิทยาลัยโดยตำแหน่ง ได้แก่ อธิการบดี เลขาธิการคณะกรรมการการอุดมศึกษา รองผู้ว่าราชการกรุงเทพมหานครที่ผู้ว่าราชการกรุงเทพมหานครมอบหมาย ประธานกรรมการส่งเสริมกิจการมหาวิทยาลัย ประธานสภาคณาจารย์และพนักงาน และปลัดกรุงเทพมหานคร

ฯลฯ

ฯลฯ

มาตรา ๗๐ ให้ข้าราชการกรุงเทพมหานครซึ่งสังกัดวิทยาลัยแพทยศาสตร์ กรุงเทพมหานครและวชิรพยาบาล และวิทยาลัยพยาบาลเกื้อการุณย์ ในสังกัดสำนักการแพทย์ กรุงเทพมหานคร ตามพระราชบัญญัติระเบียบข้าราชการกรุงเทพมหานคร พ.ศ. ๒๕๒๘ และลูกจ้างของส่วนราชการ ซึ่งสังกัดวิทยาลัยแพทยศาสตร์ กรุงเทพมหานครและวชิรพยาบาล และวิทยาลัยพยาบาลเกื้อการุณย์ในสังกัดสำนักการแพทย์ กรุงเทพมหานคร ตามข้อบัญญัติกรุงเทพมหานคร เรื่อง ลูกจ้าง พ.ศ. ๒๕๓๕ อยู่ในวันที่พระราชบัญญัตินี้ใช้บังคับ ยังคงเป็นข้าราชการ กรุงเทพมหานครตามพระราชบัญญัติระเบียบข้าราชการกรุงเทพมหานคร พ.ศ. ๒๕๒๘ หรือลูกจ้างของส่วนราชการ ตามข้อบัญญัติกรุงเทพมหานคร เรื่อง ลูกจ้าง พ.ศ. ๒๕๓๕ ต่อไป และให้ปฏิบัติหน้าที่ในมหาวิทยาลัย ตามพระราชบัญญัตินี้ โดยให้ถือว่าการปฏิบัติหน้าที่ดังกล่าวเป็นการปฏิบัติหน้าที่ราชการ หรือการปฏิบัติหน้าที่ในฐานะลูกจ้างของส่วนราชการ แล้วแต่กรณี

ฯลฯ

ฯลฯ

ดังนั้น หากกรุงเทพมหานครประสงค์จะกำหนดให้มหาวิทยาลัยกรุงเทพมหานครเป็นสถาบันอุดมศึกษาของกรุงเทพมหานครตามมาตรา ๔^{๑๐} แห่งพระราชบัญญัติระเบียบข้าราชการกรุงเทพมหานครฯ กรุงเทพมหานครก็สามารถออกประกาศกรุงเทพมหานครเพื่อกำหนดให้มหาวิทยาลัยกรุงเทพมหานครเป็นสถาบันอุดมศึกษาของกรุงเทพมหานครตามบทบัญญัติดังกล่าวได้ และเมื่อกรุงเทพมหานครมีสถาบันอุดมศึกษาของกรุงเทพมหานครตามที่ได้ความเห็นไว้ข้างต้นแล้ว การคัดเลือกกรรมการตามมาตรา ๗ (๔) (ค)^{๑๑} ย่อมดำเนินการต่อไปได้

อย่างไรก็ตาม ในการดำเนินการเพื่อให้มีกรรมการตามมาตรา ๗ (๔) (ค) แห่งพระราชบัญญัติระเบียบข้าราชการกรุงเทพมหานครฯ นั้น นอกจากกรุงเทพมหานครจำเป็นต้องออกประกาศกรุงเทพมหานครกำหนดให้มหาวิทยาลัยกรุงเทพมหานครเป็นสถาบันอุดมศึกษาตามนิยามในมาตรา ๔ แล้ว กรุงเทพมหานครยังต้องดำเนินการเพื่อให้ ก.ก. อาศัยอำนาจตามบทนิยาม “ข้าราชการกรุงเทพมหานครในสถาบันอุดมศึกษา”^{๑๒} ในมาตรา ๔ แห่งพระราชบัญญัติดังกล่าว กำหนดให้การปฏิบัติหน้าที่ในตำแหน่งใดหรือลักษณะใดบ้างในมหาวิทยาลัยกรุงเทพมหานครที่จะถือเป็นการทำหน้าที่หลักทางด้านการสอนและการวิจัย อันจะมีผลให้ข้าราชการกรุงเทพมหานครที่โอนไปรับราชการในมหาวิทยาลัยกรุงเทพมหานครและยังมีสถานภาพเป็นข้าราชการกรุงเทพมหานครซึ่งปฏิบัติหน้าที่ดังกล่าวมีฐานะเป็นข้าราชการกรุงเทพมหานครในสถาบันอุดมศึกษา เพื่อให้กรุงเทพมหานครจะได้ดำเนินการให้มีการคัดเลือกกรรมการตามมาตรา ๗ (๔) (ค)^{๑๓} แห่งพระราชบัญญัติระเบียบข้าราชการกรุงเทพมหานครและบุคลากรกรุงเทพมหานคร พ.ศ. ๒๕๕๔ ต่อไปได้

อนึ่ง คณะกรรมการกฤษฎีกา (คณะที่ ๑) มีข้อสังเกตว่า โดยที่ต่อไปอาจมีกรณีที่ กรุงเทพมหานครไม่มีข้าราชการกรุงเทพมหานครในสถาบันอุดมศึกษาเนื่องจากข้าราชการกรุงเทพมหานครที่ปฏิบัติราชการในมหาวิทยาลัยกรุงเทพมหานครเกษียณอายุราชการจนหมด หรือได้เปลี่ยนสถานภาพไปเป็นพนักงานมหาวิทยาลัยกรุงเทพมหานครจนไม่มีข้าราชการกรุงเทพมหานครในสถาบันอุดมศึกษา และกรุงเทพมหานครยังไม่มีสถาบันอุดมศึกษาของกรุงเทพมหานครอื่นใดอีก ความจำเป็นที่จะต้องให้มีผู้แทนข้าราชการกรุงเทพมหานครในสถาบันอุดมศึกษาใน ก.ก. ย่อมหมดไป กรณีเช่นนี้สมควรที่กรุงเทพมหานครจะได้ดำเนินการแก้ไขกฎหมายว่าด้วยระเบียบข้าราชการกรุงเทพมหานครและบุคลากรกรุงเทพมหานครในส่วนที่เกี่ยวกับองค์ประกอบของ ก.ก. ให้สอดคล้องกัน

^{๑๐}โปรดดูเชิงอรรถที่ ๔, ข้างต้น

^{๑๑}โปรดดูเชิงอรรถที่ ๒, ข้างต้น

^{๑๒}มาตรา ๔ ในพระราชบัญญัตินี้

“ข้าราชการกรุงเทพมหานคร” หมายความว่า บุคคลซึ่งได้รับการบรรจุและแต่งตั้งให้รับราชการโดยได้รับเงินเดือนจากงบประมาณหมวดเงินเดือนของกรุงเทพมหานครหรือจากเงินงบประมาณหมวดเงินอุดหนุนของรัฐบาลที่ให้แก่กรุงเทพมหานครและกรุงเทพมหานครนำมาจัดเป็นเงินเดือนของข้าราชการกรุงเทพมหานคร

ฯลฯ

ฯลฯ

“ข้าราชการกรุงเทพมหานครในสถาบันอุดมศึกษา” หมายความว่า ข้าราชการกรุงเทพมหานครซึ่งทำหน้าที่หลักทางด้านการสอนและการวิจัยในสถาบันอุดมศึกษาตามที่คณะกรรมการข้าราชการกรุงเทพมหานครและบุคลากรกรุงเทพมหานครกำหนด

ฯลฯ

ฯลฯ

^{๑๓}โปรดดูเชิงอรรถที่ ๒, ข้างต้น

(นายอัชพร จารุจินดา)
เลขานุการคณะกรรมการกฤษฎีกา

สำนักงานคณะกรรมการกฤษฎีกา
สิงหาคม ๒๕๕๔